

24

Finansministeriet. København, den 5. Marts 1943.

Fra flere Virksomheder er der fremkommet Andragende om Tilladelse til at fremstille Sukkersaft (Sirup) af Fodersukkerroer og Sukkerroer til Brug ved Fabrikation af Hvidtøl, Mineralvand, Frugtpulp, Konfektur m. v. Andragenderne er fremkommet som Følge af den stærkt indskrænkede Tildeling af Sukker, og der kan formentlig forventes flere Andragender af tilsvarende Art.

I Henhold til § 2 i Lov Nr. 52 af 3. Maj 1873 om Beskatningen af indenlandsk Roesukker, saaledes som denne Lov er ændret senest ved Lov Nr. 137 af 27. Maj 1908, skal der for hvert Kilogram tilvirket indenlandsk Roesukker betales i Afgift 5,7 Øre, naar Sukkeret polariserer over 98 pCt., og 4 Øre, naar Sukkeret polariserer 98 pCt. eller derunder og ikke underkastes særlig Raffinering. Af Sukker, der udleveres fra Sukkerfabrikkerne eller Sukkerraffinaderierne eller disses Lagre, opkræves der endvidere en midlertidig Tillægsafgift af 5 Øre pr. kg, jfr. § 1 i Lov Nr. 158 af 9. Maj 1933 om Tillægsafgift paa Sukker, hvilken Lov er forlænget ved senere Love, senest ved § 56 i Lov Nr. 430 af 31. Oktober 1942, til Udgangen af Juni Maaned 1944.

Den paatænkte Fabrikation af Sukkersaft skal efter det oplyste foregaa ved, at der ved Diffusion udvindes Saft af Roesnitterne, hvorefter Saften behandles med Kalk og satureres og derefter filtreres og inddampes til et Sukkerindhold af 60—65 pCt. Derimod skal Saften ikke koges, saaledes at Sukkeret krystalliserer.

Denne Fabrikation er af en saadan Art, at den maa siges at falde ind under Loven af 3. Maj 1873. Ganske vist er det efter det oplyste ikke tilsigtet at fremstille egentlig Sukker, men den paatænkte Fremstilling af Sukkersaft til Erstatning af rigtig Sukker svarer ganske til det første Led i Sukkerfabrikationen, der ogsaa begynder med Fremstilling af Sukkersaft, jfr. Lovens § 11, Stk. 1, hvorefter Driften i en Sukkerfabrik anses for begyndt med de vaskede og rensede Roers Anbringelse paa Sønderdelingsmaskinen, og Bestemmelsen i § 23, Stk. 1, hvorefter der fra en Sukkerfabrik kun maa fráføres det krystalliserede, toldbehandlede Sukker og Mallas, hvorimod Roesaft, Sirup eller anden sukkerholdende Vædske ikke maa bortføres fra Fabrikslokalerne i en Sukkerfabrik.

Efter Loven af 3. Maj 1873 beskattes den færdige Vare, Sukkeret, hvorimod der ikke er fastsat nogen Afgift for Sukkersaften, idet denne ikke maa fráføres Fabrikkerne.

Da der ikke i Medfør af Lov Nr. 184 af 16. April 1941 om en midlertidig Sukkerordning, jfr. Lov Nr. 138 af 30. Marts 1942 om Forlængelse af denne Lov, udkræves nogen Tilladelse fra Handelsministeren til den omhandlede Produktion af Sukkersaft under Forudsætning af, at Sukkersaften ikke omdannes til Sukker og heller ikke inddampes saa stærkt, at der fremkommer Krystallisation, vil, dersom Sukkersaft ikke beskattes, de Virksomheder, der fremstiller Sukkersaft, i afgiftsmæssig Henseende blive stillet gunstigere end Virksomheder, der anvender Sukker (beskattet). Jeg maa derfor anse det for hensigtsmæssigt, at der søges tilvejebragt Lovhjemmel til at kræve Afgift af Sukkersaft, saaledes at Afgiften beregnes paa Grundlag af Saftens Indhold af Sukker.

Da det derhos er af væsentlig Betydning, at der snarest muligt tilvejebringes den fornødne Lovhjemmel til Opkrævning af Afgift af Sukkersaft, idet Fremstillingen af Sukkersaft maa fremskyndes, fordi Roerne paa Grund af det milde Vejr, efter hvad der er oplyst, er ved at gaa i Forraadelse, tillader jeg mig at anmode om det ærede Finansudvalgs Tilslutning til, at der paa Finansloven for 1943—44 under § 5 IV. D. og Q. Afgift af indenlandsk Tilvirkning af Roesukker og Tillægsafgift paa Sukker, optages følgende Tekstanmærkning:

„Den i § 2 i Lov Nr. 52 af 3. Maj 1873 om Beskatningen af indenlandsk Roesukker, jfr. Lov Nr. 137 af 27. Maj 1908 § 1, og den i § 1 i Lov Nr. 158 af 9. Maj 1933, jfr. § 56 i Lov Nr. 430 af 31. Oktober 1942, fastsatte Afgift af henholdsvis 5,7 Øre og 5 Øre pr. kg Sukker svares af Sukkersaft, fremstillet af Roer, i Forhold til Saftens Indhold af rent Sukker.